

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a členov sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Jany Serbovej na verejnom zasadnutí v Bratislave 8. júla 2009 v trestnej veci obvineného **R. S. pre trestný čin ublíženia na zdraví** podľa § 224 ods. 1 zák. č. 140/1991 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) vedenej na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn. 7T 116/2005, o dovolaní, ktoré podal obvinený zastúpený obhajcom JUDr. J. G., advokátom v Trnave, proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 9. septembra 2008, sp. zn. 3 To 36/2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie obvineného R. S. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Trnave z 21. septembra 2006, č.k. 7T 116/05-230, obvinený R. S. bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

dňa 1. apríla 2003 asi o 20.06 hod. ako vodič viedol osobné motorové vozidlo značky Renault Laguna, evidenčné číslo T, po ceste číslo III/06118 v smere od obce Zeleneč k mestu Trnava, v úseku km 91,800 sa však plne nevenoval vedeniu automobilu a s jeho prednou časťou narazil do zadného kolesa bicykla vedeného J. N., ktorý jazdil na tejto ceste v pravom jazdnom pruhu v smere do Trnavy; J. N. bol nárazom odhodený na čelné sklo tohto automobilu a potom mimo cesty vpravo, pričom utrpel smrteľné zranenia, následkom ktorých na mieste zomrel; R. S. pritom porušil ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c/ a § 15 ods. 1 zák. č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách.

Okresný súd obvinenému uložil trest odňatia slobody na dvanásť mesiacov, výkon ktorého podmienienečne odložil s určením skúšobnej doby na dva roky, uložil mu trest zákazu činnosti a rozhodol o nárokoch poškodených J. N. a S..

Krajský súd v Trnave uznesením zo 7. novembra 2006, sp. zn. 3 To 103/2006, podľa § 256 zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. por.) zamietol odvolanie podané obvineným R. S. proti rozsudku okresného súdu.

Najvyšší súd rozsudkom z 2. apríla 2008, sp. zn. 3 Tdo 29/2007, na základe dovolania obvineného vyslovil, že napadnutým uznesením Krajského súdu v Trnave zo 7. novembra 2006 bol porušený zákon v ustanovení § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., následne toto uznesenie a nadväzujúce rozhodnutia zrušil a krajskému súdu prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 9. septembra 2008, sp. zn. 3 To 36/2008, podľa § 258 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu z 21. septembra 2006 a na základe § 259 ods. 3 Tr. por. uznal obvineného R. S. za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Tr. zák. v podstate na skutkovom základe už uvedenom.

Krajský súd obvinenému za to uložil podľa § 224 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody na osem mesiacov, výkon ktorého podľa § 58 ods. 1 písm. a/, s použitím § 59 ods. 1 Tr. zák., podmienienečne odložil s určením skúšobnej doby na osemnásť mesiacov; podľa § 229 ods. 1 Tr. por. poškodení J. N. a S., s nárokom na náhradu škody boli odkázaní na konanie o občianskoprávných veciach.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu obvinený R. S. zastúpený obhajcom podal dovolanie, za dôvod ktorého označil ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku; týmto sa domáhal vyslovenia porušenia zákona Najvyšším súdom, zrušenia napadnutého uznesenia krajského súdu a príkazu, aby tento krajský súd vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Podľa názoru obvineného uvedeného v dovolaní nedošlo z jeho strany pri vedení motorového vozidla v označenej situácii k porušeniu žiadnych adekvátnych predpisov, teda že nekonal nezodpovedne a nedbalo, v dôsledku čoho sa necíti byť vinným zo spáchania trestného činu. V tejto súvislosti dovolateľ poukázal na porušenie predpisov zo strany poškodeného J. N., ktorý takto aj zaviniel dopravnú nehodu, pri ktorej bol on sám usmrtený.

Generálny prokurátor v konaní o dovolaní toto navrhol zamietnuť s tým, že došlo k legálnemu posúdeniu celého skutku; splnomocnenec poškodenej J. N. k meritu veci sa nevyjadril.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné, že bolo podané oprávnenou osobou, predpísaným postupom a v stanovenej lehote a že boli splnené aj jeho ďalšie podmienky (§ 368 ods. 1, § 369 ods. 2 písm. b/, § 370 ods. 1, ods. 2, § 373, § 374 Trestného poriadku); na verejnom zasadnutí preto v zmysle § 384 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto predchádzalo, so zameraním na dôvod dovolania v ňom uvedený.

Najvyšší súd v rozhodovanej veci v už uvedenom rozsudku z 2. apríla 2008 sa vyjadril dostatočne k meritu veci, pričom dospel k záveru, že konanie obvineného nebolo správne posúdené ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., teda že inému z nedbanlivosti tento spôsobil smrť v dôsledku porušenia dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. Najvyšší súd vyslovil najmä názor, že v danom prípade obvinený neporušil dôležitú zákonom mu uloženú povinnosť, pričom sa poukazuje na odôvodnenie už uvedeného rozsudku dovolacieho súdu.

V intenciách tohto rozsudku krajský súd potom správne zistil, že obvinený neporušiac síce dôležitú zákonnú povinnosť, spôsobil z nedbanlivosti smrť inej osoby, a preto je legálne posúdenie skutku ako trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Tr. zák.

Ako už bolo predtým konštatované, aj J. N. závažným spôsobom porušil svoje povinnosti ako účastník cestnej premávky (vedenie bicykla po verejnej komunikácii za zníženej viditeľnosti bez osvetlenia). Tento podiel viny J. N. na vzniku dopravnej nehody

a pre neho fatálneho následku bol vyhodnotený v tom, že obvinený pri vedení motorového vozidla neporušil dôležitú povinnosť uloženú mu zákonom.

Na druhej strane však nie je adekvátne neprihliadnuť na zodpovednosť vodiča motorového vozidla pri jeho kolízii s bicyklom, a to najmä vzhľadom na podstatne väčšiu hmotnosť takého vozidla, jeho rýchlosť a z toho vyplývajúcu razanciu stretu. Aj keď obvinený automobil viedol rýchlosťou nie neprimeranou, za zlej viditeľnosti vystupuje markantne do popredia jeho povinnosť plne sa venovať vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, resp. je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Plnenie týchto povinností zo strany vodiča motorového vozidla vystupuje do popredia aj s prihliadnutím na charakter cesty, na ktorej došlo ku kolízii, keďže sú tam predvídateľné pohyby chodcov či iných účastníkov cestnej premávky. Zavinenie obvineného na vzniku dopravnej nehody a na vzniku nenapraviteľného následku preto nie je možné považovať za nulitné, takže posúdenie jeho konania ako trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Tr. zák. je legálne a opodstatnené.

Najvyšší súd na tomto základe dospel k záveru, že neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, lebo rozhodnutie je založené na správnom právnom posúdení zisteného skutku, resp. na správnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenie. Krajský súd teda svojim rozsudkom neporušil zákon, a preto súd dovolací zistiac, že dôvody podaného mimoriadneho opravného prostriedku nie sú preukázané, toto podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 8. júla 2009

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová